

Reportáž-scénář

1/ Úvod:

V PARKU PŘED PRVNÍM NATÁČENÍM

Xia: „Dobrý den, dnes je úterý 25.října, 5 hodin odpoledne. My jsme ze školy Květnového vítězství 1554 a jdeme navštívit paní Ludmilu Tůmovou, která bydlí nedaleko odtud.“

PŘED DOMEM PANÍ TŮMOVÉ

Xia: „Stojíme před domem paní Ludmily Tůmové v Zakouřilově ulici a jdeme zazvonit.“

PŘÍCHOD PANÍ TŮMOVÉ

PŘEDÁVÁNÍ KVĚTINY A OBRAZU PŘED DRUHÝM NATÁČENÍM

Xia: „Kameramanka Vás nakreslila a ještě kytička jako taková pozornost.“

PAMĚTNÍK (P): „ Děkuju moc.Šikovná, jak mě krásně namalovala.“

2/ Natálka: „Paní Ludmila Tůmová, za svobodna Janouchová, se narodila 6.6.1938 v Mukačevu v Podkarpatské Rusi, tatínek tam pracoval jako úředník v bance.“

MAPA MUKAČEVO

(P): „Když potom to zabrali Maďaři, tak to mi bylo 8 měsíců, tak jsme odtud museli odejít.“

Ksenia: „Rodina se přestěhovala do jižních Čech a bydlela u dědečka v Dolních Svincích.“

Mapa foto Dolní Svince

3/ Natálka: „Na konci války tatínek zahynul za Květnového povstání v Praze. 7.května 1945 ho Němci zastřelili v Karlíně u viaduktu.“

FOTKA - JAK TAM STOJÍ U VIADUKTU V POBŘEŽNÍ ULICI, KDE HO PAK 7.5.1945 ZASTŘELILI.

Fotka-karlínský viadukt v současnosti.

P: „No a tam někdo volal o pomoc, tak tatínek tam běžel a z toho viaduktu, tam ještě byli němečtí vojáci, tam ho zastřelili. No a ještě zastřelili dalších osm lidí, kteří šli z koncentráku zrovna, no a tatínka dali i s nimi do společného hrobu.“

ZÁBĚR NA POHLED - foto Ksenia. Tatínek je těžce nemocný...Foto text pohledu

4/ Ksenia: „Po nástupu komunismu k moci vznikají jednotná zemědělská družstva. Ve vedlejší vesnici o hospodářství přichází i Ludmilin strýc.“

P: „Když pak začalo to JZD, tak lidi nechtěli, až tam vstoupí tenhle ten strejda. A on říkal, že ne ne ne a oni mu říkali: “A co bysta dělal, kdybyste měl v cestě kámen?”

A on povídá: „No, já bych ho objel.“

„A to my neuděláme, my ho rozdrtime!“

Xia: „Do toho JZD nakonec vstoupil, nic jiného mu nezbylo, ale i přesto ho na jeden rok zavřeli. A předsedy družstev se stali ti, co nic neuměli.“

5/ Ksenia: „Život po nástupu komunismu vůbec nebyl lehký. Maminka musela prodat cenné věci, aby uživila své děti. Nebo pletla vojenské svetry a měla paní, která to prodávala. Ludmila mamince pomáhala.“

Ksenia - RODINNÁ FOTKA Z DĚTSTVÍ – s rodiči a sestrami

P: „Maminka spoustu věcí, co měla, tak měla poměrně jako pěkné věci a drahé, tak to prostě takhle vydala za to, abychom měli co jíst. Já vím, že hrozně litovala, že měla od maminky, že dostala jako svatební dar diamantový hodinky. A toho teda hrozně litovala, že jako ty hodinky prostě už nemá.“

6/ Bíbí: „Ludmila vystudovala učitelství. Původně chtěla být tlumočnicí, ale nakonec se po maturitě přihlásila na jednoroční učitelský kurs na pedagogické škole v Ostrovní ulici.“

P: „No takže já jsem teda prostě šla na ten kurs. Bylo to docela fajn, protože jsme prakticky dělali jenom odborné předměty, takže jako jsme si tam pletli svetry a četli jsme si knížky, takže to byla docela taková ulevárna.“

Bíbí: „Po ukončení kursu nastoupila do družiny v Nuslích. Po 7 letech přestoupila do staré chodovské školy, kde se uvolnilo místo. Začátky byly krušné.“

P: „Takže takhle. No brečela jsem nejmíň 14 dní. Zdály se mi hrozné sny. Ale maminka říkala: “Musíš to vydržet, nedá se nic dělat.“

Natálka: „Po tříleté praxi si mohla zažádat o další studium. Ludmila studovala dálkově – ruštinu, češtinu a občanskou výchovu. Studium si musela nasloužit. Měl ráda slohy a dětem četla pohádky.“

P: „Učilo se třeba, jak se mají chovat k sobě, jak se chováme v tramvaji, jak se máme chovat k lidem a teď se to předvádělo, dělaly se různé scénky.“

7/ Ksenia – svatební foto

Xia: „Slečna Ludmila se provdala za pana Tůmu, vyučeného truhláře. Společné začátky byly těžké. Bydleli s babičkou, dům byl rozestavěný, nemohli sehnat nábytek, a když se začala stavět dálnice, museli pro vodu až na Spořilov. Topili uhlím a do divadla se téměř nedostali. Nyní mají dvě dospělé děti. Dceru Pavlu a syna Jirku. Pavla je nejradši u koní a Jirka je ajťák. Vnoučata nemají.“

Ksenia - foto prohlížíme fotografie

8/ Závěr:

P: „Život naučí člověka hodně. Maminka, když sem potom přijela z té Ameriky, tak se hrozně divila, co já všechno umím.“

Ksenia - foto v bytě u paní Tůmové